

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У МЕДИЧНУ ОСВІТУ

Чемич М.Д., Малиш Н.Г.

Сумський державний університет, м. Суми

Одним із найважливіших завдань медичної освіти є виховання у студента інноваційного типу мислення та культури. Для вирішення даного завдання необхідно реформувати медичну освіту, оскільки наявні системи та методики не повністю відповідають парадигмі навчання Європейського простору вищої освіти.

Проблемі вдосконалення освітнього процесу у системі вищої медичної освіти приділяється сьогодні достатньо уваги. Система забезпечення інноваційного розвитку вітчизняної освіти з урахуванням досвіду зарубіжних країн представлена у Законі "Про інноваційну діяльність" (2002), "Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року" (2013), Національній стратегії реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015–2020 рр. (2014), Стратегії сталого розвитку "Україна – 2020" (2015) та інших важливих документах.

Мета роботи – вивчення досвіду впровадження інноваційних технологій у навчальний процес вищих медичних навчальних закладів.

Матеріали і методи дослідження. За допомогою описового аналізу досліджені наукові статті вітчизняних вчених, присвячені питанням трансформації існуючого традиційного освітнього процесу.

Результати роботи. Термін "інновація", буквально, означає нововведення, оновлення, внесення нового. За твердженням Дичківської І.М. (2012), інновація освіти – це цілеспрямований процес часткових змін, на яких ґрунтується функціонування системи навчання. Інновації у навчальній діяльності пов'язані з активним процесом створення, поширення нововведень для вирішення дидактичних завдань підготовки фахівців у гармонійному поєднанні класичних традиційних методик та результатів творчого пошуку, застосування нестандартних, прогресивних технологій, оригінальних дидактичних ідей і форм забезпечення освітнього процесу.

Згідно "Національної стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 року" модернізація системи освіти має забезпечити інтегрування національної системи освіти в європейській і світовий освітній простір. Задля реалізації зазначених питань вищі медичні навчальні заклади повинні займатися не лише фундаментальними і прикладними дослідженнями, але і розробкою прогресивних освітніх програм, пошуком нових освітніх технологій.

Мета інноваційності полягає в оптимізації навчально-виховного процесу, в забезпеченні його відповідності умовам і тенденціям суспільного буття (Подковко Х.В., 2016). В останні роки відбувається суттєва трансформація у галузі вищої освіти: впроваджуються принципи Болонського процесу, здійснюється перехід на кредитно-трансферну систему навчання. Однак, задекларовані у попередні десятиріччя, стратегії і завдання не набули повної реалізації.

Учасники інноваційного процесу, крім готовності і прагнення впроваджувати інновації, повинні мати належну кваліфікацію. На практиці нерідко буває, що педагог володіє різноманітними методиками навчання й виховання, але при цьому не відчуває потреби в новому. Тому необхідною умовою ефективної інноваційної діяльності має бути спеціальна підготовка педагога, внутрішня налаштованість на пошук та досягнення нового.

Відсутність ефективної системи мотивації, заохочення інноваційної діяльності викладача, сприяють повільному впровадженню у навчально-виховний процес інформаційно-комунікаційних технологій (Ільченко А.А., 2016; Киричок В.А., 2016).

За думкою Степко М. К. (2013) та Філоненко М.М. (2016), основними проблемами змін у системі вищої освіти є "консервація" основних здобутків вітчизняних педагогів-науковців та сліпе копіювання досягнень освітньої сфери інших країн.

Висновки. Інноваційна діяльність повинна відповідати об'єктивним потребам педагогічної практики, професійним, фінансовим та іншим можливостям тих, хто має намір його впровадити. Аналіз перешкод реалізації освітніх інновацій у систему вищої медичної освіти може сприяти більш швидкому та ефективному їх подоланню.